

de lavere Embedsmænds Antal; thi der viser sig en Tendens til at reducere paa ethvert Punkt. Nagtet det i og for sig ikke kan være Rigsdagen til nogen væsentlig Oplysning hvad Commissionen har tænkt om et eller andet Punkt, skal jeg dog med Hensyn til Omreguleringen af Lønningerne for de mindre Bestillingsmænd, der tjene som Medhjælpere ved Forretningernes Førelse under Embedsmændenes Ledning, tillade mig at udhæve, at det aldeles ikke har været Tanken at stille dem saaledes, at de skulde have noget som helst Krav paa Pension eller i Almindelighed at tage det Medlidensheds-hensyn, som den ærede Rigsdagsmand vil gjøre gjældende. Jeg er sandelig den, som sidst vil gjøre det gjældende; jeg er i saa Henseende enig med et æret Medlem (Winther); som han kunde jeg ogsaa ønske, at det hele Pensionsvæsen maatte falde bort, og at Embedsmændene kunde lønnes saaledes, at de selv kunde sørge for at sikke sig, naar de maatte nedlægge deres Embeder, men jeg vil tillige erklære, at det er Noget, der ikke vil lade sig gjøre med en ringe Beføstning, og det vil da ogsaa vise sig, hvormeget vanskeliggere det vil blive for Ministeriet at faae Embedsmændene til at varetage deres Forretninger.

Der er af den ærede Rigsdagsmand fremset forskellige andre Anker med Hensyn til hvad Commissionen har gjort og hvad den ikke har gjort, uden at der er lagt nogen videre Vægt derpaa. Det er saaledes udhævet, at man ikke har taget i Betragtning, hvad Middeltallet for en Embedsmand vil være, idet man skulde have skaffet Oplysning om, hvad der indkommer til enhver sportuleret Embedsmand. Skulde man have gjort det, maatte man have medtaget en stor Embedsclasse, som naturligtviis har maattet ligge udenfor Commissionens Hverv, navnlig alle Retsbetjente paa Landet og alle Præster; thi de henhøre jo ogsaa til Embedsclassen. Dette burde man maaskee have gjort; men jeg troer, det vilde have ligget udenfor det Hverv, som var overdraget Commissionen; det vilde i alt Fald have været et uoverkommeligt Arbejde, og jeg troer, at det ogsaa vilde have været høist uretfærdigt mod de Embedsmænd, der ikke

have Sportler, om man vilde udbrage en Middeltal, og deraf igjen udbrage, hvad Embedsmændene have faaet. Det er tillige fremhævet, at de sportulerede Embedsmænds Indtægter ere stegne i en overordentlig Grad, hvorimod de øvrige ere blevne staaende eller stegne i en ringere Grad. Hvad vilde Virkningen af et Middeltal være bleven? At man havde faaet et Middeltal, der langt vilde overskride, hvad de Embedsclasser nu have, hvis Stilling det er Tanken at forbedre; og skulde man rette sig efter dette Middeltal, vilde Virkningen blive den, at man maatte tage Noget fra enkelte Embedsclasser. Det er en Sandhed, hvad den ærede Rigsdagsmand har fremhævet, at den naturlige Virkning af Civilisationen bliver den, at dens Goder ligeligt fordeles, saaledes at de høiere Classer komme til at faae Noget af deres Fordringer og de lavere til at lægge Noget til; disse kunne sætte deres Fordringer høiere, medens hine maa sætte deres lavere; det er rigtigt, forholdsviis taget. Naar man sammenligner de høiere og lavere Classer, for at bruge disse uheldige Udtryk, vil man ganske bestemt finde, at Begges Fordringer ikke ere stegne i samme Forhold. Sagen er, at Fordringerne til Livets Goder i det Hele taget i begge Classer nu ere langt større, end de nogenstunde have været; det er ikke blot de lavere Stillede, der gjøre Fordringer til et behageligere Liv, men ogsaa de Andre; kun at disse maae gjøre det i en svagere Grad. Dersom den ærede Rigsdagsmand troer, at vi vilde kunne finde nogen som helst Maalestok for dette Forhold, ved at tage Hensyn til, hvad Skatteyderne nu have at leve af, og saa dermed sammenligne, hvad en Embedsmand kan fortjene, for at leve deraf, saa troer jeg, at det er aldeles urigtigt. Nei, det, man skal sammenligne, det er de Classer af Befolkningen, de Classer af Skatteyderne, af hvilke Embedsmændene tages, og til hvilke de nøie slutte sig, de, der staae paa samme Udviklingsstrin som Embedsmændene, og vil den ærede Rigsdagsmand da tage Middeltallet, vil han finde, at Forholdet bliver et ganske andet, end han antager. Forøvrigt skal jeg til Slutning fremhæve, at, naar der fra den ærede Talers Side, lige